

Z Karmelu na ołtarze - Nr 9, sierpień 2016

KU KANONIZACJI

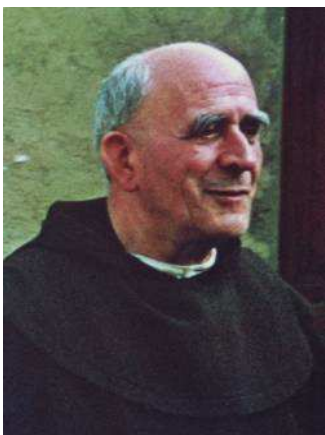
BŁ. ELŻBIETY OD TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ

Niedziela 16 października zapisze się w historii Kościoła jako dzień licznych kanonizacji. W poczet świętych, podczas Eucharystii sprawowanej przez papieża Franciszka na Placu św. Piotra w Rzymie, zostaną bowiem wpisani: Salomon Leclercq (+1792) ze Zgromadzenia Braci Szkolnych, męczennik rewolucji francuskiej; Józef Sánchez del Río (+1928), młody męczennik prześladowania religijnego w Meksyku; hiszpański biskup Emanuel Gonzalez García (+1940); Ludwik Pavoni (+1849), włoski ksiądz, założyciel Zgromadzenia Synów Maryi Niepokalanej; Alfons Maria Fusco (+1910), też włoski kapłan, założyciel Sióstr św. Jana Chrzciciela (baptystynek); argentyński proboszcz – ks. Józef Gabriel del Rosario Brochero (+1914); i bł. Elżbieta od Trójcy Przenajświętszej (+1906), karmelitanka bosa z klasztoru w Dijon we Francji.

Przypomnijmy, że bł. Elżbieta była współczesną św. Teresie od Dzieciątka Jezus. W 1901 r. wstąpiła do Karmelu w Dijon, gdzie osiągnęła wielką dojrzałość duchową, stając się „*laudem gloriae* – uwielbieniem chwały Trójcy Świętej”. Jest autorką przepięknej modlitwy ku czci Przenajświętszej Trójcy (*Deus meus, Trinitas quam adoro*), którą często posługiwał się sł. B. Stefan Wyszyński, Prymas Tysiąclecia. Beatyfikacji bł. Elżbiety dokonał w Rzymie w 1984 r. św. Jan Paweł II. Cud zatwierdzony przez papieża Franciszka do jej kanonizacji dotyczy uzdrowienia Marie-Paul Stevens, katechетки w Instytucie Braci Marystów w Malmedy w Belgii z syndromu Sjögrena.

19 LISTOPADA 2016 W AWINIONIE BEATYFIKACJA O. MARIU EUGENIUSZA OD DZIECIATKA JEZUS (GRIALOU)

W dniu 3 marca 2016 r. Papież Franciszek, podczas audyencji udzielonej prefektowi Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, kard. Angelo Amato SDB, zatwierdził cud do beatyfikacji Czciig. Sł. B. Mariu Eugeniusza od Dzieciątka Jezus (Henri Grialou) OCD, założyciela instytutu Notre-Dame de Vie. Był on Francuzem, żył w latach 1894-1967. Był m.in. definitywnym generalnym i zarządzał zakonem jako wikariusz w latach 1954-1955, po śmierci generała, o. Sylwesterusa od św. Teresy. Jest autorem poczytnych książek pt. „Chcę widzieć Boga” i „Jestem córką Kościoła”, przetłumaczonych na wiele języków. Heroiczność cnót o. Eugeniusza ogłosił w 2011 r. Benedykt XVI. Zatwierdzony

cud dotyczy uzdrowienia dziecka, którego życie niecały miesiąc po urodzeniu było zagrożone ze względu na zwężenie przełyku, uniemożliwiające przyjmowanie pokarmu. Beatyfikacja o. Eugeniusza odbędzie się 19 listopada 2016 r. w parku ekspozycji w Awinionie.

ROZPOCZĘCIE PROCESU BEATYFIKACYJNEGO O. AUGUSTYNA-MARIU OD NAJSW. SAKRAMENTU (HERMANA COHENA) OCD

Przygotowywany od wielu lat, 19 stycznia 2016 r. rozpoczął się w Bordeaux we Francji proces beatyfikacyjny o. Augustyna Mariu od Najświętszego Sakramentu, Hermana Cohena (1820-1871), konwertyty z judaizmu, utalentowanego

kompozytora, ucznia *Franciszka Liszta*. Pochodził on z żydowskiej rodziny z Hamburga, chrzest przyjął w wieku 27 lat. W 1849 r. wstąpił we Francji do karmelitów bosych i w 1851 r. przyjął święcenia kapłańskie. Jego życie duchowe cechowały nabożeństwo do Matki Bożej oraz cześć dla tajemnicy Najświętszego Sakramentu. Pod koniec listopada 1870 r. wyjechał do podberlińskiego Spandau, by opiekować się francuskimi więźniami. Zmarł tam 20 stycznia 1871 roku.

HEROICZNOŚĆ CNÓT M. ELIZEI JÓZEFY OIVIER MOLINA ZAŁOŻYCIELKI SIÓSTR KARMELITANEK „DE ORIHUELA”

Kolejną Czcig. Służebnicą Bożą Rodziny Karmelitańskiej w Kościele jest m. Elizea Józefa Molina (1869-1931), założycielka Sióstr Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, zwanych potocznie „karmelitankami z Orihuela” k. Walencji w Hiszpanii. 14 czerwca 2016 r. został ogłoszony dekret o heroiczności jej cnót. Karmelitanki z Orihuela w 1906 r. zostały agregowane prawnie do Karmelu (OCarm). Zgromadzenie liczy dziś prawie pięćset zakonnic, pracujących w szkolnictwie, opiece nad chorymi i w dziełach miłosierdzia w Europie (Hiszpania, Francja, Włochy), w Ameryce (Peru, Portoryko i Republice Dominikańskiej), w Azji (Indonezja, Timor Wschodni) i w Afryce (Rwanda).

LELIA I ULISSES AMENDOLAGINE: KOLEJNI MAŁŻONKOWIE „KARMELITAŃSCY” W DRODZE NA OŁTARZE

Po świętych francuskich małżonkach Zeli i Ludwiku Martin, rodzicach św. Teresy od Dzieciątka Jezus, ku chwale ołtarzy zmierzają włoscy małżonkowie Lelia i Ulisses Amendolagine, z prowadzonej przez karmelitów bosych parafii pw. św. Teresy od Jezusa, przy Kurii Generalnej Zakonu w Rzymie. Należą oni do tego nurtu świętości osób świeckich, który po Soborze Watykańskim II Kościół zaproponował jako model dla wiernych, aby do wartościować rolę laikatu, przypominając, że dążenie do świętości powinno być celem dla każdego chrześcijanina, i jest ono osiągalne niezależnie od stanu, w jakim się żyje.

Lelia zd. Cossidente, pochodziła z miasta Potenza, z zamożnej rodziny urzędniczej. Jej ojciec był pracownikiem ministerstwa pracy. Urodziła się w 1893 r. Gdy miała 11 lat, rodzina przeprowadziła się do Rzymu, gdzie po latach, pracując jako bibliotekarka w poznała swojego rówieśnika, Ulissesa Amendolagine, pochodzącego z

Salerno, gdzie się urodził też w 1893 r. Był synem urzędnika, komisarza w ministerstwie sprawiedliwości. Oboje byli głęboko wierzącymi i 29 września 1930 r. zawarli sakramentalne małżeństwo we wspomnianej parafii św. Teresy. Byli przykładną parą chrześcijańskich małżonków, szczerze zaangażowanych w sprawy wiary i dających jej świadectwo własnym życiem. Praktykowali m.in. nabożeństwo szkaplerzne. Dali życie pięciorgu dzieciom (czterem synom i najmłodszej, upragnionej córce – Teresie). Wszystkie dzieci ochrzczili i wychowywali przygotowując je do sakramentów w parafii karmelitańskiej. Chłopcy byli ministrantami, trzech z nich wybrało stan duchowny, wśród których jeden – Józef, w zakonie o. Rafał – został karmelitą bosym.

Lelia, dotknięta chorobą raka zmarła 31 lipca 1951 r. Ulisses, jako wdowiec, wstąpił do świeckiego zakonu karmelitańskiego. Rozczytywał się w dziełach świętych Karmelu i jak bardzo utożsamiał się z rodziną karmelitańską świadczą m.in. jego listy do syna karmelity bosego, w których używa sformułowań „nasz święty Ojciec” w odniesieniu do św. Jana od Krzyża, czy „nasza św. Matka” – do św. Teresy od Jezusa. Zmarł 30 maja 1969 r. Proces beatyfikacyjny Sług Bożych trwa od 2004 r. Ich doczesne szczątki, ekshumowane w 2013 r. z cmentarza, spoczywają przy wejściu do bazyliki św. Teresy od Jezusa w Rzymie, w której przyjmowali wraz z dziećmi sakramenty święte i umacniali swoją wiarę.

WYMOWNE JUBILEUSZE

Biorąc pod uwagę fakt, że obchody rocznicowe – jak napisał o. Fernando Millán Romerał O. Carm, przeor generalny karmelitów – nie oznaczają uprawiania swego rodzaju „archeologii”, lecz służą odnajdywaniu nowej inspiracji płynącej z życia wielkich postaci tych, którzy nas poprzedzili, tak aby z odnowionym entuzjazmem głosić Ewangelię, pragniemy zasygnalizować niektóre jubileusze karmelitańskie:

1) 450-lecie narodzin Św. Marii Magdaleny de’ Pazzi

Współczesna św. Teresie od Jezusa, jakkolwiek o jej reformie chyba nigdy nie słyszała, św. Maria Magdalena de Pazzi urodziła się we Florencji 2 kwietnia 1566 r. w zamożnej rodzinie arystokratycznej. Do pokrewieństwa z nią przyznawali się później litewscy Pacowie, którzy dedykowali jej kościół w zespole klasztornym wzniesionym w Pożajściu (Kowno). W wieku 18 lat, wstąpiła do klasztoru sióstr karmelitanek p.w. Matki Bożej Anielskiej, który do dzisiaj wznosi się na wzgórzu przedmieść Florencji. Był to początek grudnia 1582 r. Dwa miesiące wcześniej, bo 4 października, w Alba de Tormes w Hiszpanii odeszła do Pana św. Teresa od Jezusa.

Po złożeniu ślubów zakonnych w 1583 r., s. Maria Magdalena pełniła obowiązki zakrystianki, furtianki, mistrzyni nowicjatu i przeoryszy klasztoru. Wiodła życie

umartwione i przeniknięte modlitwą. Cała wspólnota florenckiego klasztoru wyróżniała się przykładną obserwacją, tj. gorliwością w zachowaniu przepisów zakonnych. Nasza święta doświadczyła licznych przeżyć mistycznych, modliła się i zabiegała poprzez korespondencję, niczym św. Katarzyna ze Sieny, o odnowę Kościoła. Jest autorką 12 listów do papieża, kardynałów i przełożonych kilku klasztorów różnych zakonów męskich i żeńskich. Zmarła 25 maja 1607 r. Kanonizował ją 1669 r. papież Klemens IX.

2) 400-lecie śmierci o. Jana od Jezusa i Maryi

Dnia 28 maja 2016 r. w klasztorze na Monte Compatri k. Rzymu miało miejsce zamknięcie jubileuszu 400-lecia śmierci Czcigodnego Sł. B. Jana od Jezusa i Maryi, znanego mistrza duchowości, pierwszego wychowawcy Karmelu Tereziańskiego, którego nieskazitelnie ciało spoczywa w tymże klasztorze. Sesji przewodniczył o. Gabriel Morra, prowincjał karmelitów bosych Centralnej Italii, a referaty wygłosili o. Bazyli Visca, przeor

klasztoru i o. Bruno Moriconi, profesor Papieskiego Instytutu Duchowości „Teresianum”. Zabrał też głos Franco Monti, były burmistrz Monte Compatri, wielki propagator postaci Sługi Bożego. Na zakończenie z koncertem chóru karmelitańskiego wystąpił chór „Alessandro Moreschi” z Monte Compatri, dyrygowany przez Aleksandra Vicariego.

3) 25. lecie kanonizacji św. Rafała Kalinowskiego

Zbliża się 25. rocznica kanonizacji św. Rafała Kalinowskiego, która przypada 17 listopada. Szczególne jubileuszowe uroczystości planowane są w klasztorach z nim związanych (Czerna, Wadowice) i tych, którym patronuje (Kluszkowce, Piotrkowice-Włoszczowice).

Zachęcamy do wykorzystania rocznicy do odnowionej katechezy o Świętym odnowicielu Karmelu w Polsce.

KU EKSHUMACJI, REKOGNICJI I TRANSLACJI DOCZESNYCH SZCZĄTKÓW NASZYCH SŁUG BOŻYCH

W odpowiedzi na prośbę wicepostulatora, popartą przez arcybiskupa krakowskiego, ks. kard. Stanisława Dziwisza, Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych wydała reskrypty i instrukcje w celu dokonania ekshumacji, rekognicji i translacji doczesnych szczątków sł. B. Kunegundy Siwiec OCDS (Prot. N. 2807-5 z 6.07.2015), Rudolfa Warzechy, kapłana naszego Zakonu (Prot. N. 2863-2/16, z 23.05.2016) i sł. B. Franciszka Powiertowskiego, nowicjusza naszego Zakonu (Prot. N. 1987-9/14, z 23.05.2016).

W stosownym czasie przystąpimy do wspomnianych ekshumacji i zabezpieczenia doczesnych szczątków naszych Sług Bożych. Zaznaczamy jednak, że kwestie te nie będą nagłaśniane, gdyż do dnia beatyfikacji kandydatom na ołtarze nie przysługuje kult publiczny.

MODLITWA PRZY GROBIE KS. BRONISŁAWA BARTKOWSKIEGO KIEROWNIKA DUCHOWEGO SŁ. B. KUNEGUNDY SIWIEC OCDS

3 lipca 2016 r. grób śp. ks. Bronisława Bartkowskiego (1907-1986), długoletniego kapelana sióstr zmarłych w Siwówce k. Stryśzawy i kierownika duchowego sł. B. Kunegundy Siwiec, nawiedził i modlił się nad nim biskup toruński Andrzej Suski. Nawiedzenie mogiły, która znajduje się na cmentarzu parafii pw. św. Wojciecha w Lidzbarku Welskim zaproponował o. Szczepan Praśkiewicz, postulator diecezjalnego etapu

procesu beatyfikacyjnego Służebnicy Bożej, który przez kilka dni przebywał na terenie diecezji toruńskiej jako promotor sprawiedliwości w rozpoczętym tam procesie beatyfikacyjnym sł. B. Magdaleny Mortęskiej OSB. Wraz ze wspomnianym biskupem ordynariuszem, nad mogiłą zasłużonego kapłana przybyli nadto: biskup pomocniczy toruński Józef Szamocki, ks. prałat Sławomir Oder – znany postulator w procesie gloryfikacji św. Jana Pawła II, a obecnie postulator w procesie M. Mortęskiej, ks. kan. Andrzej Scaंबर – kierownik referatu spraw beatyfikacyjnych w Kurii Metropolitalnej w Krakowie wraz ze

swym współpracownikiem, ks. kan. Michałem Klisem, ks. prałat Wojciech Niedźwiecki z Kurii Biskupiej w Toruniu. Nie zabrakło też miejscowego proboszcza – ks. kan. Stanisława Grzywacza.

O. Szczepan przywołał sylwetkę śp. ks. Bronisława, nazywając go „ks. Sopoćką” Kunegundy Siwiec, gdyż podobnie jak bł. ks. Sopoćko prowadził duchowo św. Faustynę Kowalską, tak on uczynił wobec naszej kandydatki na ołtarze. Uczestnicy modlitewno-wspomnieniowego spotkania zainteresowali się zarówno spisnymi przez ks. Bartkowskiego nadprzyrodzonymi oświeceniami Kunegundy, jak i biografią jej spowiednika pt. „Życie Ewangelią” (pióra Ryszardy Donajskiej).

Biskup toruński poprowadził nad mogiłą modlitwę, obejmując nią także spoczywających obok grobu ks. Bronisława Bartkowskiego jego rodziców, śp. Franciszkę i Leona. Nie zapomnieliśmy też w naszej modlitwie o żyjących krewnych ks. Bronisława (miał bowiem liczne rodzeństwo), w tym szczególnie o jego siostrze, pani Franciszce Bartkowskiej, która pozostaje na Siwcówce wiernym kustoszem domu Kunegundy i przywołuje pamięć tak Służebnicy Bożej, jak i jej świętego spowiednika.

**ŚP. KARDYNAŁ MACHARSKI: PROMOWAŁ KULT ŚW. JÓZEFA,
KONSEKROWAŁ KOŚCIÓŁ ŚW. RAFAŁA I INTRONIZOWAŁ RELIKWIE BŁ. ALFONSA**

Wadowice, 19.03.2004. Tuż po podniesieniu kościoła karmelitów bosych do rangi sanktuarium św. Józefa.

Zmarły 2 sierpnia 2016 r. kard. Franciszek Macharski w czasie swej posługi jako arcybiskup krakowski popierał karmelitańskie inicjatywy duszpasterskie. Już w 1980 r. reaktywował kult św. Józefa, patrona Krakowa w kościele karmelitów przy ul. Rakowickiej w królewskim mieście, a w 2004 r. podniósł do

rangi sanktuarium św. Józefa kościół w Wadowicach. Wspominał w rozmowie z KAI o. Szczepan T. Praśkiewicz OCD, prowincjał w latach 1999-2005: „Udałem się do ks. Kardynała z zaproszeniem do przewodniczenia w Wadowicach odpustowi św. Józefa w marcu 2004 r., połączonemu z przyozdobieniem łaskami słynącego wizerunku Oblubieńca NMP pierścieniem papieskim – wszak otrzymaliśmy wcześniej ten wymowny dar od św. Jana Pawła II. Ks. Kardynał odpowiedział: *przyjadę! Bo nałożenie tego pierścienia, to jak gdyby koronacja obrazu. A więc trzeba równocześnie podnieść rangę waszego kościoła w Wadowicach. Ogłosimy go sanktuarium św. Józefa!* I tak się stało. Na zakończenie celebry ks. Kardynał ogłosił nasz kościół sanktuarium, a potem przyszedł stosowny dekret Kurii Metropolitalnej. I dziś dane mi jest w tym sanktuarium pracować i być naocznym świadkiem, jak św. Józef wpływa na życie duchowe wadowiczian i pielgrzymów....”. Nadto jesienią 1999 r. ks. Kardynał dokonał wprowadzenia

relikwii bł. Alfonsa Mazurka do kościoła w Wadowicach, a rok później konsekrował kościół pw. św. Rafała Kalinowskiego w Kluszkowcach. Ukierunkowywał też pozytywne prace zmierzające do wprowadzenia w Kurii Metropolitalnej w Krakowie procesu beatyfikacyjnego Kunegundy Siwiec OCDS. Był także czcicielem Matki Bożej Szkaplerznej z Czernej: w 1988 r. dokonał koronacji Madonny Czerneńskiej, w 1999 r. poparł i zainaugurował tam Ogólnopolskie Spotkania Rodziny Szkaplerznej i w 2001 r. przewodniczył w Czernej koncelebrze z 17. biskupami z Polski i z zagranicy z okazji 750-lecia szkaplerza.

PODZIĘKOWANIA

Dziękujemy Ofiarodawcom, którzy zechcieli partycypować w kosztach procesów beatyfikacyjnych prowadzonych przez Krakowską Prowincję Karmelitów Bosych. Na konto Biura Postulatorskiego ofiary złożyli (w porządku alfabetycznym wg nazwisk): Marcin Bobak, Teresa Jóźwik, Bożena Kulesa, Ewelina Miarka, Janusz Nowacki, Maria Pawlak, Halina Sułek i Helena Stańczyk. Bóg zapłać! Zapewniamy o naszej modlitwie w intencji Wszystkich Ofiarodawców.

UWAGA!

NASTĄPIŁA ZMIANA NUMERU KONTA BIURA POSTULATORSKIEGO.

Oto nowy numer:

60 1600 1013 1844 4951 0000 0014

Dawny numer (52 1240 2294 1111 0010 1313 1433) jest nieaktualny.

Czerna. Sł. B. o. Rudolf Warzecha
przy grobie sł. B. br. Franciszka Powiertowskiego

Nie zapominajmy, że o. Rudolf był naocznym świadkiem śmierci br. Franciszka i w samym jej momencie udzielił mu rozgrzeszenia. Wydarzenie to opisał w artykule pt. „Jak ścięty wiosenny kwiat”, opublikowanym w „Głosie Karmelu” (nr 8/1946, s. 33-37).

Biuletyn Biura Postulatorskiego Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych
ul. Karmelicka 22, 34-100 Wadowice; szczpn@gmail.com

Logo biuletynu wykonały Siostry Karmelitanki Bose z Islandii: www.karmel.is

Za zgodą Przełożonego Prowincjalnego (Nr 7/09 z dn. 9.01.2009)

Cum permissu Superiorum. Ad usum internum.